

[Prima Pagină](#) > ... > [Bani/Creanțe Pecuniare](#) > [Insolvență/faliment](#) > [Italy](#)

Insolvență/faliment

Conținut furnizat de

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

1 Împotriva cui se poate declanșa o procedură de insolvență?

Procedura de insolvență se poate deschide împotriva agenților economici (persoane fizice sau societăți) cu condiția ca aceștia să aibă, după caz:

- a) active de 300 000,00 EUR sau mai mari în ultimii trei ani anteriori cererii de deschidere a procedurii de insolvență obligatorie sau de încheiere a unui concordat preventiv sau
- b) un venit anual brut de 200 000,00 EUR sau mai mare în fiecare din ultimii trei ani anteriori cererii de deschidere a procedurii de insolvență obligatorie sau de încheiere a unui concordat preventiv sau
- c) datorii totale (la data cererii de deschidere a procedurii de insolvență obligatorie sau de încheiere a unui concordat preventiv) de 500 000,00 EUR sau mai mari (indiferent de data la care au apărut).

2 Care sunt condițiile de deschidere a unei proceduri de insolvență?

a) procedura de insolvență obligatorie impune ca societatea să fie în stare de insolvență; aceasta poate fi solicitată de către:

- un debitor (sau autorități sau organisme administrative care au atribuții de supraveghere și de monitorizare asupra societății)
- un creditor
- procuror

b) concordatul preventiv (*concordato preventivo*) impune ca societatea să se afle în dificultate (și anume să treacă prin dificultăți financiare care nu sunt suficient de grave pentru a provoca insolvența) sau să se afle în stare de insolvență și poate fi solicitat doar de către debitor.

3 Care sunt activele ce fac parte din masa bunurilor care face obiectul insolvenței? Care este regimul activelor dobândite de debitor după deschiderea procedurii de insolvență?

Toate activele fac parte din procedură, cu excepția următoarelor:

1. bunuri și drepturi strict personale;
2. pensii de întreținere, indemnizații, pensii, salarii precum și câștigul obținut de debitor pentru munca depusă, în limita celor stabilite de instanță ca fiind necesare pentru a se întreține și pentru a-și întreține familia;
3. venitul din dreptul de uzufruct legal al debitorului asupra patrimoniului copiilor săi, active constând din fonduri păstrate pentru nevoile familiei (*fondo patrimoniale*) și venitul generat de acestea, cu excepția celor prevăzute la articolul 170 din Codul civil;

4. bunurile care nu fac obiectul executării silite conform legii.

Activele care fac obiectul procedurii includ toate activele dobândite de debitor după deschiderea procedurii, dar nu includ datoria angajată de dobândirea și păstrarea acelor active.

4 Care sunt competențele debitorului, respectiv ale practicianului în insolvență?

Practicianul în insolvență (administratorul) are atribuția/sarcina de a administra activele, de a le vinde și de a distribui veniturile încasate către creditori.

Debitorul poate contacta administratorul pentru a-i solicita informații și poate contesta măsurile luate de administrator și de lichidatorul desemnat de instanță, însă doar dacă acestea încalcă legea (drept urmare, nu doar din motive de oportunitate).

5 În ce condiții se poate invoca o compensare?

Datoria și creanța (*controcredito*) aceleiași persoane în legătură cu procedura pot fi compensate în cazul în care acestea au apărut înainte de deschiderea procedurii.

6 Ce efecte are o procedură de insolvență asupra contractelor în curs la care debitorul este parte?

În general, contractele se suspendă în momentul în care se deschide o procedură de insolvență obligatorie. Administratorul poate decide cu privire la preluarea sau rezilierea contractului.

Sunt prevăzute norme speciale pentru anumite tipuri de contracte care, după caz, fie încetează automat ca urmare a deschiderii procedurii de insolvență obligatorie, fie continuă fără a fi suspendate.

În ceea ce privește concordatul preventiv, regula generală este că orice contract continuă, cu excepția cazului în care debitorul solicită instanței suspendarea sau rezilierea acestuia.

7 Ce efecte are o procedură de insolvență asupra acțiunilor intentate de creditori individuali (cu excepția proceselor aflate pe rol)?

În mod normal, un creditor nu poate iniția sau continua o procedură de executare sau o acțiune de aplicare a unor măsuri provizorii cu privire la activele implicate în procedură, după deschiderea acesteia, cu excepția cazului în care administratorul decide preluarea acestor active.

Creditorii pot iniția o acțiune în instanță după deschiderea procedurii de insolvență doar dacă administratorul nu acționează, și anume dacă nu introduce această acțiune (în deplină cunoștință de cauză sau din simplă neglijență).

8 Ce efecte are o procedură de insolvență asupra continuării proceselor în curs de soluționare în momentul deschiderii procedurii de insolvență?

Deschiderea unei proceduri de insolvență obligatorie oprește orice altă procedură în curs, care poate fi reluată ulterior.

Procesele intentate de un creditor împotriva unei persoane care face ulterior obiectul unei proceduri de insolvență dispuse de o instanță pot fi continuate doar de către administrator și respectă ordinea inerentă procedurii respective.

Debitorul poate interveni numai în cazuri excepționale.

9 Care sunt principalele caracteristici ale participării creditorilor la procedura de insolvență?

Comitetul creditorilor este format din trei sau cinci creditori în cazul procedurii de insolvență obligatorie și are competențe semnificative. În special, acest comitet:

- autorizează tranzacții, reduceri ale datoriilor, acorduri de compromis, soluționări alternative ale litigiilor, recunoaște drepturile terților, ridicarea ipotecilor, restituirea garanțiilor, eliberarea obligațiunilor, acceptarea moștenirilor și a donațiilor și alte acte de administrare specială;
- monitorizează acțiunile administratorului și poate solicita instanței demiterea acestuia;
- aprobă planul de lichidare;
- autorizează administratorul să preia sau să rezilieze un contract în curs la data deschiderii procedurii de insolvență obligatorie;
- participă la operațiunile de inventariere a activelor debitorului;
- accesează toate documentele legate de procedură;
- autorizează administratorul să excludă din active sau să renunțe la lichidarea unuia sau a mai multor active dacă lichidarea lor pare să fie vădit dezavantajoasă;
- îi solicită lichidatorului desemnat de instanță suspendarea vânzării activelor.

Pe lângă atribuțiile administrative active indicate mai sus, comitetul creditorilor exprimă opinii cu privire la măsurile luate de către lichidatorul desemnat de instanță sau de către instanța însăși, și anume:

- autorizarea creditorilor garantați să vândă activele deținute ca garanții;
- autorizarea lichidatorului desemnat de instanță să continue să administreze temporar societatea (comitetul creditorilor trebuie să aprobe continuarea);
- autorizarea lichidatorului desemnat de instanță să închirieze afacerea (comitetul creditorilor trebuie să aprobe închirierea).

Comitetul creditorilor este numit prin ratificarea hotărârii, ca parte a acordurilor de lichidare încheiate cu creditorii, și exercită aceleași competențe, atunci când acestea sunt compatibile.

10 În ce mod poate practicianul în insolvență să utilizeze sau să dispună de activele care fac parte din patrimoniu?

Administratorul poate (sub rezerva autorizării prealabile):

- să continue să administreze societatea sau anumite sectoare;
- să închirieze activitatea sau anumite sectoare;
- să vândă toate activele pentru a distribui încasările către creditori;
- să decidă să nu vândă sau să nu achiziționeze activele la o valoare scăzută.

11 Ce creanțe se înregistrează la masa bunurilor care face obiectul insolvenței debitorului și care este regimul creanțelor apărute după deschiderea procedurii de insolvență?

Fiecare creditor, indiferent de rangul său și de valoarea creanței sale, poate solicita instanței să deschidă o procedură de insolvență obligatorie împotriva debitorului. Creditorul nu trebuie să dețină un titlu executoriu; important este să existe documente justificative pentru creanță.

Toți creditorii (incluzându-i și pe cei care au solicitat și au obținut deschiderea procedurii) trebuie să solicite admiterea creanțelor lor după deschiderea procedurii.

12 Care sunt normele care reglementează înregistrarea, verificarea și

admiterea creanțelor?

Creditorii își pot înscrie creanțele direct, fără reprezentare juridică.

Cererile acestora trebuie să includă documente justificative pentru creanță și trebuie să fie depuse prin mijloace electronice (prin trimiterea unui e-mail certificat administratorului).

13 Care sunt normele care reglementează distribuția veniturilor încasate în urma valorificării activelor? Care este ordinea de preferință a creanțelor și drepturilor creditorilor în funcție de rangul acestora?

Veniturile încasate din valorificarea activelor se distribuie în rândul tuturor creditorilor, în funcție de rangul acestora.

Sumele sunt plătite, de obicei, în următoarea ordine: 1) creanțe preeductibile; 2) creanțe preferențiale (legea acordă prioritate ipotecilor, garanțiilor și creanțelor preferențiale generale sau speciale în raport cu o parte din active sau cu toate activele); 3) creanțe negarantate 4); creanțe amânate.

Dacă (așa cum se întâmplă aproape întotdeauna) veniturile încasate sunt insuficiente pentru a satisface toate creanțele, acestea nu se distribuie proporțional cu valoarea creanțelor, ci în ordinea prestabilită. Apoi, în cadrul fiecărei categorii de creanțe, se respectă principiul egalității de tratament, ceea ce înseamnă că alocările se efectuează în funcție de valoarea creanței.

14 Care sunt condițiile și efectele închiderii procedurii de insolvență (în special prin concordat)?

Procedura de insolvență obligatorie se închide când:

- nu s-au înregistrat creanțe;
- s-au satisfăcut toate creanțele;
- s-au distribuit toate veniturile încasate din valorificarea activelor;
- s-a constatat că nu există active de valorificat sau alte venituri de încasat.

Se aplică măsuri specifice unei închideri atunci când bunurile sunt puse sub sechestrul sau confiscate în temeiul legislației antimafia.

Odată închisă procedura de insolvență obligatorie, debitorul redobândește capacitatea de a introduce și de a răspunde acțiunii juridice și poate achiziționa active fără ca acestea să fie puse sub sechestrul de către administrator.

Concordatul preventiv și acordurile de insolvență obligatorie încetează odată cu aprobarea contractului dintre debitor și creditorii. Totuși, când contractul impune lichidarea activelor (*concordato liquidatorio*), procedura continuă cu vânzarea, astfel că se încheie după vânzarea tuturor activelor și distribuirea veniturilor încasate către creditorii.

După închiderea concordatului preventiv și a acordurilor de insolvență obligatorie, debitorul este eliberat de toate datoriile sale.

15 Care sunt drepturile creditorilor după închiderea procedurii de insolvență?

După închiderea procedurii de insolvență obligatorie, creditorii pot introduce acțiuni împotriva debitorului pentru recuperarea oricărei datorii reziduale (și anume partea de datorie care nu a fost restituită de către administrator), cu excepția cazului în care a avut loc o procedură de descărcare de gestiune, caz în care creditorii nu pot pretinde nimic de la debitor.

Odată încheiat un concordat preventiv, creditorii nu mai pot pretinde nimic de la debitor. Totuși, în cazul în care debitorul nu își respectă obligațiile, creditorii pot solicita încetarea înțelegerii. Cererea trebuie depusă în decurs de un an de la termenul stabilit pentru ultimul angajament din cadrul înțelegerii. Încetarea înțelegerii nu este permisă în cazul în care obligația neîndeplinită este de importanță minoră.

16 Cine suportă costurile și cheltuielile legate de procedura de insolvență?

Costurile aferente procedurii de insolvență sunt suportate direct prin procedura de insolvență și se plătesc din veniturile încasate în urma valorificării activelor.

Dacă nu există active, onorariul administratorului și costurile atrase de administrator sunt suportate de către stat.

17 Care sunt normele privind nulitatea, anularea sau inopozabilitatea actelor juridice prejudiciabile masei credale?

Actele gratuite și plățile efectuate de debitor după depunerea cererii de deschidere a procedurii de insolvență obligatorie sau în ultimii doi ani anteriori depunerii nu au forță juridică asupra creditorilor.

Actele încheiate de debitor după ce a solicitat insolvența obligatorie sau în anul precedent sau șase luni după aceea pot fi revocate, după caz.

Actele juridice desfășurate de către debitor după deschiderea procedurii sunt nule.

Actele de administrare specială desfășurate în timpul înțelegerilor cu creditorii și fără acordul instanței sunt nule.

■ Ultima actualizare: 19/06/2025

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.